

– Jag kan vara **blyg** t

“Jag skulle kunna gå naken genom ett rum utan att bry mig, men att vara naken med en människa som jag har starka känslor för är en annan sak.”

för att vara naken

Nu är hon tillbaka. Med ny rock'-n'roll-frisyr, ny pjäs och ny skiva. Regina Lund har precis börjat sitt nya liv efter skilsmässan från Jonas Malmsjö.

–Jag mår bra nu, säger hon. Aftonbladet Söndags Åsa Mattsson träffade henne inför premiären av "Censorn".

Maria Östlin | foto
Anita Kerber | styling
Anna Frid | hår&makeup

■ nnan Sverige håller på att domna bort i allsångsmys, och vi skär av oss allt nedom midjan och drömer enbart om den trygga lunkens liv, är det hög tid att ge plats också åt annat, som lust, salt, passion och ett brinnande flöde. Vi behöver Regina Lund. Mer än någonsin. Sveriges svar på Courtney Love är högaktuell med provocativa pjäsen "Censorn" på Göteborgs stadsteater, med sin tredje skiva "Everybodies darling", och lite senare i höst med huvudrollen som Greta Garbo i musikalerna "Garbo & Gilbert".

Det är ett elände att få till den här intervjun, som vanligt när det gäller Regina. Det är som om hon på katters vis bollar med minst nio liv i ett enda, och är det då något som händer finns det inga marginaler. Vi sitter till sist på ►

– Jag **pratar** engelska, t

Bilderna på Regina togs på stranden vid det vackra Møns klint i Danmark.

, franska, svenska och **sex**

► Arlanda och pratar. Jag har fått hänga med Regina dit i filmteamets bil. Hon har filmat med Rickard Bergkvist i vänprojektet "De utställda" i Stockholm. Samtidigt har hennes lille son Wiggo fått feber och hon måste genast till Göteborg där han är. Jag hjälper henne att slå in säcken med smutsvätt i en jätteplastpåse annars får hon inte checka in. Hon har ingen tvättstuga i Stockholm, så tvätten måste med. En bild ur en artists vardagsliv.

Regina har nog bytt utseende lika många gånger som Madonna, jag har mött henne allt från inåtvänt new age-in-

"Jag har alltid

varit lite rock'n'roll"

disk med fladdrande sjalar och kastmärke till brutalt naken med rakat huvud. Nu är hon rockbrud med röda extensions i håret, svarta skinnbrallor och boots. Andlöst snygg. Kyparna både stammar och rodnar.

Hon beskrivs ofta som gränslös, samtidigt finns det knappt någon som har så mycket skydd och gränser som Regina Lund. Hon har använt sig av allt: smink, muskler, kläder, inga kläder. På vintern ser hon ofta ut som en vandrande tehuva, dold under tjocka täckjackor och mössor, och så kan hon visa precis allt, som nu i pjäsen "Censorn" i Göteborg.

Hur hänger du ihop egentligen, Regina?

– Jag har alltid varit lite rock'n'roll, om vi nu ska använda det ordet, och som skådespelare har jag ofta känt kravet på mig att vara lite finare än jag är. Det är det jag tycker är så intressant med pjäsen "Censorn". Den ställer frågan: Varför är det sexuella språket inte lika viktigt? Jag pratar engelska, franska, svenska och sex – det är det ingen som säger. Därför kan jag känna mig hemma i rockbranschen. Där får jag leva ut. Där är kroppen, den sexuella kroppen, inget hinder.

Samtidigt känner man med dig hur du hela tiden drar uppmärksamheten från din själ till din kropp?

– Ja, jag är jättebra på det (skratt). Där har du det. Du

kom på mig. Så, nu kan vi ta efterrätt och dricka oss fulla.

Fröken Fontaine i "Censorn" är en kärlekens apostel, en sexualitetens Jeanne d'Arc, säger du. Det låter som en ganska bra beskrivning även av dig. Är det mest härligt eller besvärligt?

– Jag känner mig som en passionerad människa, och det är en glädje. Men varför blir det alltid något negativt så fort man ska diskutera sex? Det spårar alltid in på våldtäkt, porr, prostitution eller pedofiler så fort man nämner ordet nuförtiden. Varför kan

vi aldrig diskutera sex som den starka helande kraft det är, varför kan vi aldrig prata om kärlekens språk, det viktigaste och mest universella språk som finns. Snart är ju sex och reproduktion också skilda åt så man måste inte nödvändigt koppla sex till barn heller.

– Vi tror att vi lever i ett sexuellt frigjort samhälle, men det gör vi inte alls. Vi har lång väg att gå. Vi skyller på exponeringen av sex och säger att det är det som är problemet, istället för vår egen oförmåga att leka med sexualiteten och utveckla den. Och de människor som vågar döms ut och kallas översexuella eller nymfomaner. Jag tycker visserligen också att det finns avigsidor med den kommersiella exploateringen av sexualiteten, som att unga killar och tjejer möts av hardcorefilmer istället för att få blunda och känna efter i fred, men jag anser att huvudproblemet fortfarande är skuld- och skambeläggandet av sex.

Har du råkat ut för det själv, att kallas översexuell?

– Nu var det inte mig själv jag pratade om, utan det var ett mer allmänt resonemang, men visst, det har hänt. Efter publiceringen av en bild på mig nyligen i Aftonbladet, där ►

Åsa Mattsson möter Regina Lund

– Ibland blir jag så **trött** på

▶ man skymtar min tatuering under bikinin, så har till exempel en del reagerat surt och tycker att det är fult och vulgärt med tatueringar, särskilt på kvinnor och särskilt på fittan.

–Varför är den fulare än ett målat öga?

"Censorn" innehåller några oerhört starka sexuella scener, som

inte direkt flyttar dig

till de pryda fröknarnas rollfack.

–Ja, många kommer att se pjäsen och reta sig oändligt på min roll. Fröken Fontaine försöker gå in i censorns psyke, se hans sexuella blockeringar och lösa honom från dem. Jag både runkar av honom och bajsar på scenen.

Bajsar?

–Ja, inte på riktigt, det är en konstgjord bajskorv av silikon, men det ser nog så verkligt ut.

Jag kan tänka mig att många skådespelare aldrig skulle våga göra

en sån sak? Har du inga hämningar alls när det gäller kroppen?

–Nu tror jag i och för sig att många skådespelare skulle kunna göra den här rollen, men för mig personligen sitter det inte där. Jag skulle kunna gå naken genom rummet här utan att bry mig. Kroppen är mitt redskap. Att vara naken med en annan människa som jag har starka känslor för är en

annan sak. Då kan jag vara blyg.

Vad är budskapet med pjäsen?

–Våga stanna kvar där det är på riktigt.

Vågar du det då?

–Jag hoppas det.

Är du bra på kärlekens språk?

–Jag blir bättre och bättre (skratt).

Ibland blir jag så trött på mig själv,

när jag pratar

för mycket. Jag är väldigt verbal. Håll käften och bara känn, säger jag åt mig själv. Där har musiken betytt enormt mycket. När jag hör trummisen i mitt band köra sitt beat och jag blir ett med min kropp, då är det det bästa.

– Men när teatern är som bäst kan jag också nå fram till den känslan, och Fröken Fontaine har ett sånt flöde.

Du verkar också trivas ypperligt i den nya rollen som rockbrud, omgiven av tuffa killar som

till exempel Conny Bloom, som du skrivit flera låtar till nya albumet med.

–Jag tycker om tuffa killar. Men den tuffaste killen har jag hemma, Wiggo Love Linblå. Han är min stora kärlek. Men jag tror att det är jag själv som är tuff egentligen. Jag har varit på väg mot ett hårdare uttryck länge, och när jag gjorde "Svarta börsen" med Stefan Sauk så spelade jag två låtar live från

Reginas omdiskuterade tatuering.

"Jag känner mig som en passionerad människa"

förre plattan på ett nytt rockigare vis. Och då kände jag: jag vill ju ha fullt ställ. Många låtar jag gjort tidigare skulle man lika gärna kunnat göra rena deathmetal-versionerna av. Jag skulle kunna göra covers på mig själv, säger Regina.

Nyligen såg jag Colin Nutleys film "Gossip" på video. Hela den svenska skådespelarens var med i dramat som handlade om vem som skulle få en roll som just Garbo, utom Regina Lund. Det enda som var med av henne var någon sorts parodi på henne, spelad av Ewa Fröling. Det verkar inte som om Regina Lund är riktigt accepterad i skådespelaretablissemangen, särskilt inte i den systerliga delen av det.

Är du lite utfrysad eller är det inbillning?

–Nej, jag tycker att jag är det. Jag undrar varför. Jag är alltid professionell, snackar aldrig skit om någon. Varför vill de inte ens låta mig provfilma?

–Jag känner i och för sig igen det. Jag har alltid känt mig utanför och främmande, och det är bland annat därför jag satsat på egna projekt hela tiden, jag tar inte för givet att jag ska få någonting av någon.

–Vissa människor måste vara sin egen skyddsängel. Att jag gifte mig med mig själv en gång kan ju låta som trams och en fänig egotripp, men för mig i mitt liv är det helt logiskt. Och de i min publik som har liknande svåra erfarenheter, de förstår.

Är du en bidrottning Regina? (En bidrottning är en kvinna som ▶

Regina Charlotta Lund

Ålder: 34.

Familj: Wiggo Love Linblå, två år. Mamma Sonja Lund, dansare och skådespelare, pappa Christian Lund, regissör, bröderna Macke och Johannes och systerarna Sandy och Becky.

Bor: För närvarande i Göteborg, annars Stockholm.

Uppväxt: Hos farmor Brita och farfar Wiggo i Gävle. Tävlatt i elit-

gymnastik. Två år på high school i USA, en vecka på juristlinjen.

Tidigare album: "Unique" och "Year Zero".

Karriär: Mona i "Rederiet", Moder Svea med blåbärssoppa i ansiktet, radiorösten Laila Klang, "Blå ängeln", Sugar i "I hetaste laget", finlandssvenska älskarinnan Tuula i Lars Molins "Ivar Kreuger", ryska agenten Galina i "Hassel – förgörarna", lesbiska polisen Ulrika i "Aspiranterna", krogshowen

"Svarta börsen" med Stefan Sauk samt rysaren "Sjön".

Aktuell: Med albumet "Everybody's darling" tillsammans med bandet Regina, där också Johan Karlsson, Antonio Tublén och Helge Haahr ingår. Spelar kärleksmissionären Fröken Fontaine i "Censorn" mot Johan Gry på Göteborgs stadsteater, premiär den 24 augusti, och Garbo i musikalen "Garbo & Gilbert" mot Dan Ekberg som får premiär våren 2002.

mig själv

"När jag hör trummisen i mitt band köra sitt beat och jag blir ett med min kropp, då är det det bästa."

– Jag har **alltid** känt mig u

► **helst jobbar med enbart män, helst attraktiva män som beundrar dem, och som undviker att släppa in andra kvinnor.)**

– Nej, det tycker jag inte. Om Conny Bloom, Johan Norberg eller Johan Karlsson varit tjejer hade jag jobbat med dem, det lovar jag.

Men man kan ju inte jobba ihop med någon som inte finns. Jag har ännu inte hittat de där starka, kreativa tjejerna att jobba med, utom på teatern, där jobbar jag ju med kvinnor. Men det är också så att män har sökt upp mig. Det har varit en tvåvägs grej. Jag har ju också i perioder identifierat mig starkt med män, det är en rak kommunikation som jag gillar.

– Jag är en sexuell person, jag tycker om vackra begåvade män. Jag tycker att de är intressanta. Att jobba med tjejer är en annan grej, om det nu inte är så att man blir förälskad i dem också?

Du menar att om du inte jobbade med killar kanske du inte skulle få jobba alls?

– Nej, kanske inte. Jag vaknar varje morgon och känner att jag inte kan någonting, att jag måste lära mig saker. Jag har hela tiden känslan av att det här kanske är sista dan jag jobbar, det här kanske är min sista film, det här kanske är den sista låten.

– Förra året hade jag en otrolig svacka med låtskriveriet, och jag kän-

de att nej, jag kan inte skriva längre. Jag var faktiskt seriöst inne på att sluta med vad jag håller på med, och i stället börja arbeta för någon hjälporganisation. Sen rådgjorde jag med en spå-

man jag brukar gå till och han tittade på mig och sa: "Regina

my friend, that is so egocentric of you." Han hade nog rätt, eftersom jag skulle göra det för min egen skull, inte för att jag skulle kunna vara till någon hjälp. Sen kom det tio låtar upp i huvudet.

Det låter som om din kreativa svacka kom samtidigt med den intensiva relationen med Jonas Malmsjö, som du nu är skild ifrån? Är det inte så att livet slukar upp en i vissa perioder, och så kan man vara kreativ däremellan?

– Nej, det är inte sant. Och jag kan inte gå in på det närmare, för då måste jag förklara varför det inte var så och det vill jag inte.

Menar du att du kan vara inne i en intensiv kärleksrelation och vara kreativ med ditt konstnärskap samtidigt?

– Ja, om det är rätt sorts relation. Vissa människor föder en och får en att blomma och får en att känna sig stark och bra, backar upp och ger en kraft. Andra människor äter upp en och gör att man inte får någonting över till sig själv alls.

Ofta är det ju kvinnor som slock-

"Wiggo är min stora kärlek"

Regina gillade kameran redan som baby.

nar och snöps i relationer, åtminstone utåt, mot världen. Det handlar ju inte bara om att hitta rätt person, det är också ett systemfel. Eller vad tror du?

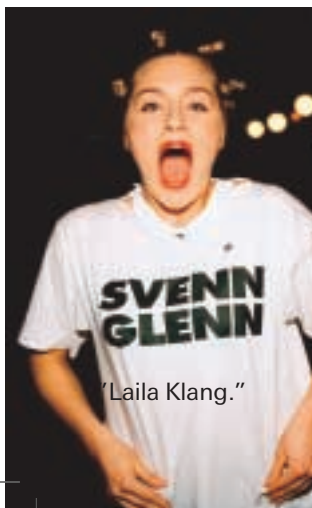
– Jag tror att man som skapande människa är extremt beroende av allt. Det vore förmätet att bara säga att det beror på bra eller dålig relation, det är inte så enkelt. John Lennon säger "All you need is love. Love is all you need". Och det är ju sant, på ett sätt. Kärleken är alltings kärna, det som får jorden att snurra. Man kan inte skylla på någon annan, man är sitt eget nav och skapar utifrån sig själv. Den senaste forskningen är ju intresserad inte bara av varför folk mår dåligt utan varför folk mår bra. Och det finns tre grundstenar. Att man får närhet, att man är del i ett sammanhang, och att man lär sig något nytt hela tiden.

– Jag tror att det är extremt viktigt med flöde. Om man känner att man stagnerar, att man inte får någon input, man får inte utlopp för sitt flöde, det är ingen som vill jobba med en, man betraktas som besvärlig, då stryps kraften. Jag tror att allt sånt där spelar roll. Det handlar så mycket om att hitta sitt sammanhang, som jag har gjort nu med mitt band eller med dem jag ska göra "Censorn" med i Göteborg.

– Kvinnor är ju ofta slavar under konventioner också, och ska försöka uppfylla en massa drömmar, inte minst om den romantiska fina flickan och försöka passa in med man och barn.

Anser du att det är en för snäv

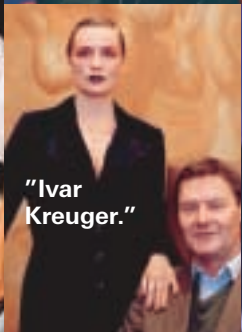
Regina i **olika** roller och skepnader

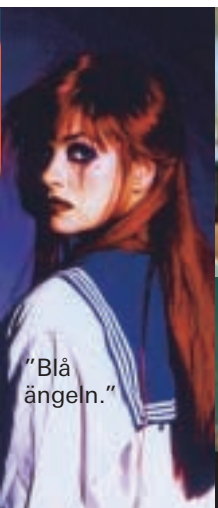
"Laila Klang."

Rakad.

"Ivar Kreuger."

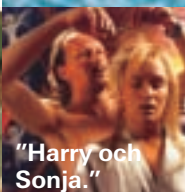
"Blå ängeln."

"I hetaste laget."

"Sjön."

"Harry och Sonja."

"Svarta börsen."

"Kontakt" mot Ingvar Carlsson.

Schlagerfest.

Foto: LASSE ALLARD, ANDERS DEROS, RICKARD KILSTRÖM, SANDREW TEATER, MATS FOGÉ, MAN, SONET FILM, JOAKIM STRÖMHOLM, ULF HÖJER, BJÖRN LINDAHL.

utanför

kärleksuppfattning att man skulle bli tillfredsställd enbart av att leva med bara en människa hela livet?

–Ja... jag anser i alla fall att det är en ofullständig bild av kärleken. När jag och en tidigare kärlek var på resa så träffade vi en amerikansk konstnär och hans fru och han, en äldre man, sa: ”Så märkligt. Hur kan en ultramodern kvinna som du vara tillsammans med och fungera ihop med denne konservativa gammeldags man? Och du har barn också. Det måste vara svårt att vara du.”

Regina markerar återigen, liksom i flera intervjuer, att hon mår bra nu.

–Ja, det gör jag. Det är jag ganska duktig på. Man kan tycka vad man vill om det. Jag kan vara fascinerad av en annan människa, men jag är också väldigt ärlig i min passion. Jag har ett behov av att vara ärlig mot mina känslor. Jag vill inte vara osann. Och det tror jag är det som är bra med mig. Man ska ta sig ur saker som man inte mår bra av. **När de frågade på presskonferensen om varför regissören till Garbo & Gilbert, Ronny Danielsson, hade valt just Regina Lund till att spela Garbo, då sa han: För att hon är både rädd och modig. Stämmer det?**

–Ja, verkligen. På något sätt gör det att jag känner mig sedd av honom. För jag är rädd för min egen sårbarhet, och vill inte att något ska gå sönder mer. Samtidigt som jag faktiskt vågar tillgängliggöra den och skapa nytt. Men ibland är det som jag beskriver i min låt ”This is my shield”, jag faller lite och gör mig mer enkel, för att slippa förklara mig.

–När jag inte har en film eller en pjäs eller en skiva att uppfyllas av kan jag tycka att det är knepigt att existera. Nu har jag ju barn, min underbara Wiggo, men det är också väldigt kvinnligt att tro att det löser allting. Jag älskar honom över allt annat, men jag ska inte hyckla. Jag är fortfarande lika frustrerad när jag inte kan skriva, eller när det är något jobb som jag inte får, när jag inte får förverkliga mina drömmar och mina konstnärliga ambitioner. □

Lila kjol och topp från Vera Mont, vitt linne från Björn Borg.

”Jag har ett behov av att vara ärlig mot mina känslor. Jag vill inte vara osann.”